

Modet 4. Juli 1867.

(¹¹⁰/1867). Der tilstodes E. Sørensen en Understøttelse af 75 Rdr. aarlig for at sætte ham istand til at anbringe sin idiote Søn paa Hølbredelsesanstalten ved Kjøbenhavn.

(¹⁰³/1867). Man approberede et Forslag fra Skovcommissionen om at bygge den nye Beværtningspavillon i Riis Skov omtrent paa det Sted, hvor Skovfogedhuset nu staaer.

(⁸⁵/1866). Efterat vedkommende Beboere havde erklæret sig villige til paa forskjellige Maader at yde Bidrag til Udgifterne ved Reguleringen af Bandaløbet i Wøllesiten, besluttede man at lade det Beløb, der yderligere udfrævedes, udrede af Kæmnerkassen.

(¹⁴⁰/1867). Der nedfattes en Committee, bestaaende af Borgemeesteren, Riisberg og Lassen med det Hverv at undersøge Forholdene med Hensyn til et eventuelt Gadeanlæg fra Randersveien til Knudrisbakke og derfra til Meilgadesport.

(¹³¹/1867). Man vedtog at lade en efter Byens Indbyggertal beregnet Andeel i Omkostningerne ved Væderne af Delegerede fra de tyvte Kjøbstæders Communalbestyrelser udrede af Kæmnerkassen.

(⁹⁸/1867). Et af Bygningscommissionen fremsendt Udkast til en Bygningsvedtægt for Byen blev med nogle Ændringer vedtaget under Forbehold af Ministeriets Stadfæstelse.

Modet 11. Juli 1867.

(¹⁵⁹/1866). Fra Brolægningsscommissionen var modtaget en Skrivelse, hvortil meddelees, at Brolægningsskassen allerede havde en Underbalance af c. 470 Rdr., og at der til Dækning af denne og de yderligere Udgifter i Aarets Løb, c. 2880 Rdr., ordinært ikke havde andre Midler end 1200 Rdr. Brolægningsskat, som Commissionen endnu ikke havde erholdt udbetalt. Efter at det under Sagens Behandling i Communalbestyrelsen var bleven oplyst, at de efter Brolægningsscommissionens Drgivende forestaaende Udbetalinger enten vare absolut nødvendige eller ikke uden Skade kunde udsættes, blev det anerkjendt, at de forlangte Midler maatte stilles til Brolægningsscommissionens Disposition; men medens Nogle meente, at det vilde være rigtigst at yde Brolægningsskassen et directt Tilskud af Kæmnerkassen, og fravige den ældre Praxis, hvorefter Kæmnerkassen ydede Brolægningsskassen Laan, uagtet det i Virkeligheden var Byen, der udredede Midlerne til begge Kasser, saameget mere som den nye Ordning af Skattevæsenet, hvorefter de særlige Kasser ophøre at bestaae, snart vilde træde i Kraft, og Laanene aldrig kunde ventes tilbagebetalte, da de store Arbeider, der stadig foretages, medtage alle Brolægningsskassens aarlige Indtægter, fastholdt Andre, at Udgifterne til Brolægningssvæsenet legalt kun kunde tilveiebringes paa een Maade, nemlig gjennem Brolægningsskatten, der ikke udredes af samtlige Skatteydere, men kun af Grundeierne, og det med et eengang for alle fastsat aarligt Beløb, der hidtil havde viist sig tilstrækkeligt baade